

सर्वश्रेष्ठ, सहज तथा स्पष्ट मार्ग

आज बापदादाले विशेष स्नेही, सदा साथ निर्वाह गर्ने आफ्ना साथीहरूलाई देखिरहनु भएको छ। साथी अर्थात् सदा साथ रहने, हरेक कर्ममा, संकल्पमा साथ निर्वाह गर्ने, हरेक कदममा कदम राखेर अगाडि बढ्ने, एक कदम पनि मनमत, परमतमा नउठाउने— यस्ता सदा साथीको साथ निर्वाह गर्नेहरूले सदा सहज मार्गको अनुभव गर्छन् किनकि बाबा अथवा श्रेष्ठ साथीले हर कदममा मार्ग स्पष्ट र साफ गरिदिनु हुन्छ। तिमीहरू सबैले केवल कदममा कदम राखेर चल्नु छ। मार्ग सही छ, सहज छ, स्पष्ट छ— यो सोच्न पनि आवश्यकता छैन। जहाँ बाबाको कदम हुन्छ, त्यो हुन्छ नै श्रेष्ठ मार्ग। केवल कदम राख र हरेक कदममा पदम लेऊ। कति सहज छ। बाबा साथी बनेर साथ निर्वाह गर्नेको लागि साकार माध्यमद्वारा हरेक कदम रूपी कर्म गरेर देखाउनको लागि साकार सृष्टिमा अवतरित हुनुहुन्छ। यो पनि सजिलो बनाउनको लागि साकारलाई माध्यम बनाउनु भएको हो। साकारमा अनुसरण गर्ने अथवा कदममा कदम राख्न त सजिलो हुन्छ नि। श्रेष्ठ साथीले साथीहरूको लागि यति सहज मार्ग बताउनु भएको छ किनकि बाबा साथीलाई थाहा छ— जुन साथीहरूलाई साथी बनाइएको छ, तिनीहरू धेरै भट्किएको कारणले थाकेका छन्। निराश छन्, निर्बल छन्। मुश्किल सम्झिएर दिलशिकस्त भएका छन् त्यसैले सबै भन्दा सहज केवल कदममा कदम राख। यही सहज साधन बताउनु हुन्छ। केवल कदम राख्नु तिम्रो काम हो, चल्नु, पार लगाउनु, कदम-कदममा बल भर्नु, थकावट मेटाउनु— यो सबै साथीको काम हो। केवल कदम नहटाऊ। केवल कदम राख्नु— यो त मुश्किल छैन नि? कदम राख्नु अर्थात् संकल्प गर्नु। जे साथीले भन्नुहुन्छ, जसरी चलाउन हुन्छ त्यसरी चल्नु छ। आफ्नो चलाउनु छैन। आफ्नो चलाउनु अर्थात् चिच्याउनु। त्यसैले यस्तो कदम राख्न आउँछ नि। के यो मुश्किल छ? जिम्मेवारी लिनेले जिम्मेवारी लिइरहनु भएको छ त्यसैले उहाँमाथि जिम्मेवारी सम्पिन आउँदैन? जब साकार माध्यमलाई मार्गदर्शन स्वरूप बनाएर नमुना पनि राखिएको छ भने फेरि मार्गमा हिँड्न मुश्किल किन? सहज साधन छ, सेकेण्डको साधन छ। जुन साकार रूपमा ब्रह्मा बाबाले जसरी गर्नु भयो जे गर्नु भयो त्यही गर्नु छ। बाबालाई अनुसरण गर्नु छ।

हर संकल्पलाई जाँच गर। बाबाको संकल्प सो मेरो संकल्प छ? नक्कल गर्न पनि आउँदैन? दुनियाँमा नक्कल गर्न रोक्छन् तर यहाँ त गर्नु नै केवल नक्कल हो। त्यसैले सहज भयो कि मुश्किल भयो? जबकि सहज, सरल र स्पष्ट मार्ग मिलेको छ भने केवल अनुसरण गर। अरु मार्गतिर जान्छौ नै किन? अरु मार्ग अर्थात् व्यर्थ संकल्प रूपी मार्ग। कमजोर संकल्प रूपी मार्ग। कलियुगी आकर्षणका भिन्न-भिन्न संकल्पहरूको मार्ग। यी मार्गद्वारा अलमलको जंगलमा पुग्ने छौ। जहाँबाट जति निकलने कोसिस गर्छौ त्यति चारैतिर काँडा भएको कारणले निकलन पाउने छैनौ। काँडा कस्ता हुन्छन्? कहाँ, अब के होला? यस्ता के, किन का काँडा लाग्ने छन्। कहिले आफ्नै कमजोर संस्कारहरूका काँडा लाग्नेछन्। चारैतिर काँडा नै काँडा देखिन्छन्। फेरि चिच्याउँछन्— साथी अब आएर बचाउनु होस्। त्यसैले साथीले पनि भन्नुहुन्छ— कदममा कदम राख्नुको सट्टा अरु मार्ग तिर किन गयो? जब साथीले साथ दिनको लागि स्वयं तयार हुनु हुन्छ भने फेरि साथीलाई छोड्छौ किन? किनारा गर्नु अर्थात् सहारा छोड्नु। एकलै बन्छौ किन? हृदको साथको आकर्षण चाहे कुनै सम्बन्धले, चाहे कुनै साधनले आफूतर्फ आकर्षण गर्छ र यही आकर्षणको कारणले साधनलाई अथवा विनाशी सम्बन्धलाई आफ्नो साथी बनाउँछौ अथवा सहारा बनाउँछौ तब अबिनाशी साथीबाट किनारा हुन्छौ र सहारा छुट्न जान्छ। आधा कल्प यी हृदका सहारालाई सहारा सम्झिएर अनुभव गर्यौ— यी सहारा हुन् वा दलदल हुन्? फसायो, गिरायो वा लक्ष्यमा पुर्‍यायो? राम्रोसँग अनुभव गर्यौ नि। एक जन्मको अनुभवी त होइनौ नि। ६३ जन्मको अनुभवी हो। अझै एक दुई जन्म चाहियो? एक पटक धोका खाएकोले अर्को पटक धोका खाँदैन। यदि पटक-पटक धोका खान्छ भने त्यस्तालाई भाग्यहीन भनिन्छ। अहिले त स्वयं भाग्य विधाता ब्रह्मा बाबाले सबै ब्राह्मणहरूको जन्मपत्रीमा श्रेष्ठ भाग्यको लामो रेखा खिचिदिनु भएको छ नि। भाग्य विधाताले तिमीहरूको भाग्य बनाउनु भएको छ। भाग्य विधाता बाबा भएको कारणले हरेक ब्राह्मण बच्चाहरूलाई भाग्यको भरपुर भण्डारको वर्सा दिनु भएको छ। त्यसैले सोच, भाग्यको भण्डारको मालिकको बालक अब उसलाई केही कमी रहन सक्छ?

मेरो भाग्य के हो? सोच्ने पनि आवश्यकता छैन किनकि भाग्यविधाता बाबा हुनु हुन्छ भने बच्चाहरूको भाग्यमा सम्पत्तिको के कमी हुन्छ? भाग्यको खजानाको मालिक भयौं नि। यस्ता भाग्यवानले कहिल्यै धोका खान सक्दैनन् त्यसैले सहज मार्ग कदममा कदम मिलाउ। स्वयंले स्वयंलाई नै अलमलमा पाछो, साथीको साथ छोडिदिन्छौं। केवल एउटा कुरा याद राख- हामी श्रेष्ठ साथीको साथ छौं। जाँच गर। तब सदा स्वयंसँग सन्तुष्ट रहने छौं। बुझ्यौं- सहज मार्ग? सहजलाई मुश्किल नबनाउ। संकल्पमा पनि कहिल्यै मुश्किल अनुभव नगर। यस्तो दृढ संकल्प गर्न आउँछ नि? फेरि त्यहाँ गएर नभन्नु मुश्किल छ। बापदादाले हेर्नुहुन्छ- नाम सहजयोगी छ र अनुभव मुश्किल हुन्छ। आफूलाई अधिकारी मान्छन् र बन्छन् अधिन। छन् भाग्यविधाताका बच्चा र सोच्छन्- के थाहा मेरो भाग्य छ वा छैन! सायद यही मेरो भाग्य हो। त्यसैले आफूले आफैलाई जान र सदा स्वयंलाई हर समयको साथी सम्झेर चलिराख। अच्छा।

यस्ता सदा हर कदममा कदम राख्ने, बाबालाई अनुसरण गर्ने, सदा हर संकल्पमा साथीको साथ अनुभव गर्ने, सदा एक साथी दोस्रो न कोही, यसरी प्रीति निर्वाह गर्ने, सदा सहज योगी, श्रेष्ठ भाग्यवान विशेष आत्माहरूलाई बापदादाको याद-प्यार एवं नमस्ते। रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

अव्यक्त बावदादाको व्यक्तिगत भेटघाट- कुमारीहरूसँग

(१) कुमारी अर्थात् कमाल गर्ने। साधारण कुमारी होइनौं, अलौकिक कुमारी हौं। लौकिक यस लोकका कुमारीहरूले के गर्छन् र तिमी अलौकिक कुमारीहरूले के गर्छौं? रात दिनको फरक छ। उनीहरूले देह-अभिमानमा रहेर अरूलाई पनि देह-अभिमानमा गिराउँछन् र तिमीहरू सदा देही-अभिमानी बनेर स्वयं पनि उड्छौ र अरूलाई पनि उडाउँछौ। यस्ता कुमारी हौं नि। जब बाबा मिल्नु भएको छ भने सर्व सम्बन्ध एक बाबासँग सदा छ नै। पहिला केवल भन्ने मात्र थियो, अहिले यथार्थमा छ। भक्तिमार्गमा पनि गायन अवश्य गथ्यौं- सर्व सम्बन्ध बाबासँग छ तर अहिले यथार्थमा सर्व सम्बन्धको रस बाबाद्वारा मिल्छ। यस्तो अनुभव गर्नेवाला हौं नि। जब सर्व रस एक बाबाबाट मिल्छ भने अन्त कहीं संकल्प जान सक्दैन। यस्ता निश्चय बुद्धि विजयी रत्नको सदा गायन र पुजन हुन्छ। त्यसैले विजयी आत्मा हुँ, सदा स्मृतिको तिलकधारी आत्मा हुँ- यो स्मृति रहन्छ? यतिका कुमारीहरूले कुनैचाहिँ कमाल गर्छौं? सदा हर कर्मद्वारा बाबालाई प्रत्यक्ष गर्छौं? हर कर्ममा बाबा देखियोस्। कुनै बोली बोल्दा पनि यस्तो बोल होस् जुन बोलमा बाबा देखियोस्। दुनियाँमा पनि कोही राम्रो बोल्ने छ भने सबैले भन्छन् यिनलाई सिकाउने को होला? त्यसतर्फ दृष्टि जान्छ। त्यसैगरी तिमी हरेक कर्मद्वारा बाबाको प्रत्यक्षता होस्। यस्तो धारणामूर्त दिव्यमूर्तको विशेषता होस्। भाषण गर्नेहरू त सबै बन्छन् तर आफ्नो हरेक कर्मद्वारा भाषण गर्नेहरू कोटौंमा कोही हुन्छन्। त्यसैले यस्तो विशेषता देखाउँछौं नि। आफ्नो चरित्रद्वारा बाबाको चित्र देखाउनु। अच्छा।

(२) कुमारीहरूको झुण्ड छ। सेना तयार भइरहेका छन्। उनीहरूले त लेफ्ट राइट गर्छन्, तिमीहरूले सदा राइट नै राइट गर्छौं। यी सेना कति श्रेष्ठ छन्, शान्तिद्वारा विजयी बन्छन्। शान्तिले नै स्वराज्य पाउँछौ। कुनै हलचल गर्न पर्दैन। त्यसैले पक्का शक्तिसेनाका शक्तिहरू हौं, सेना छोडेर जानेवाला होइनौं। स्वप्नमा पनि कसैले हल्लाउन नसक्ने। कहिल्यै पनि कसैको सङ्गदोषमा आउनेवाला होइनौं। सदा बाबाको सङ्गमा रहने अर्काको सङ्गमा आउन सक्दैन। त्यसैले सारा गुप बहादुर छौं नि। बहादुरले के गर्छन्? मैदानमा आउँछन्। त्यसैले सबै हौं बहादुर तर मैदानमा आएका छैनौं। बहादुर जब मैदानमा आउँछन्, देखेका छौं होला- बहादुरको बहादुरीमा बैण्ड बजाउँछन्। तिमीहरू पनि जब मैदानमा आउने छौं तब खुशीको बैण्ड बज्ने छ। कुमारीहरू सदा नै श्रेष्ठ तकदिरवान छौं। कुमारीहरूलाई सेवाको धेरै राम्रो मौका छ र मिल्नेवाला पनि छ किनकि सेवा धेरै छ र सेवाधारी कम छन्। जब सेवाधारी सेवामा निकल्ने छन् तब कति सेवा हुन्छ। हेर्छु- कुमारीहरूले के कमाल गर्छन्। साधारण कार्य त सबैले गर्छन् तर तिमीहरूले विशेष कार्य गरेर देखाउनु। कुमारीहरू घरका श्रृङ्गार हौं। लौकिकमा कुमारीहरूलाई जे सम्झे पनि पारलौकिक घरमा कुमारीहरू महान छौं। कुमारीहरू छन् भने सेन्टरको चमक हुन्छ। माताहरूलाई पनि विशेष लिफ्ट छ। पहिला माता गुरु हुन्। बाबाले माता गुरुलाई अगाडि गर्नु भएको छ त्यसैले भविष्यमा माताहरूको नाम अगाडि हुनेछ। अच्छा!

टीचरहरूसँग:- टीचर अर्थात् बाबा समान। जस्तो बाबा त्यस्तै निमित्त सेवाधारी। बाबा पनि निमित्त हुनु हुन्छ अनि सेवाधारी पनि निमित्त आत्मा हौं। निमित्त सम्झिनाले स्वतः नै बाबा समान बन्ने संस्कार प्राक्टिकलमा आउँछ।

यदि निमित्त सम्झदैनौ भने बाबा समान बन्न सक्दैनौ। त्यसैले एक त निमित्त, दोस्रो सदा न्यारा र प्यारा। यो बाबाको विशेषता हो। प्यारा पनि बन्नहुन्छ र न्यारा पनि बन्नहुन्छ। त्यसैले बाबा समान अर्थात् अति न्यारा र अति प्यारा। अरूबाट न्यारा र बाबासँग प्यारा। यो समानता हुनु छ। बाबाका यही दुई विशेषता छन्। त्यसैले बाबा समान सेवाधारी पनि यस्तै छौं। यही विशेषतालाई सदा स्मृतिमा राखेर सहज अगाडि बढ्दै जाने छौं। मेहनत गर्नु पर्दैन। जहाँ निमित्तपन छ, त्यहाँ सफलता हुन्छ नै, त्यहाँ मेरोपन आउन सक्दैन। जहाँ मेरोपन आउँछ त्यहाँ सफलता हुँदैन। निमित्त भाव सफलताको चाँबी हो। जब हृदको लौकिक मेरोपन छोडिदियो फेरि मेरो कहाँबाट आयो? मेरोको सट्टा सदा बाबा बाबा भन्यौं भने सदा सुरक्षित हुने छौं। मेरो सेन्टर होइन, बाबाको सेन्टर। मेरा जिज्ञासु होइन, बाबाको। मेरो खतम भएर तेरो बन्छौं। तेरो भन्नु अर्थात् उड्नु। त्यसैले निमित्त शिक्षक अर्थात् उड्तीकलाको नमुना। जसरी तिमीहरू उड्तीकलाको नमुना बन्छौं त्यस्तै अरू पनि बन्छन्। नचाहेर पनि जसको निमित्त बन्छौं उनीहरूमा त्यो प्रकम्पन स्वतः आउँछ। त्यसैले निमित्त शिक्षक, सेवाधारी सदा न्यारा छौं, सदा प्यारा छौं। कहिल्यै कुनै परीक्षा आए पनि त्यसमा पास हुनेवाला छौं। निश्चय बुद्धि विजयी हुन्छौं।

पाटीहरूसँग:-

(१) सदा आफूलाई डबल लाइट फरिश्ता अनुभव गर्छौं? फरिश्ता अर्थात् जसको दुनियाँ नै एक बाबा होस्। यस्ता फरिश्ता सदा बाबाका प्यारा हुन्छन्। फरिश्ता अर्थात् देह र देहका सम्बन्धहरूसँग कुनै आकर्षण नभएको। निमित्त मात्र देहमा छन् र देहका सम्बन्धीहरूसँग कार्यमा आउँछन् तर लगाव हुँदैन किनकि फरिश्ताको अरू कसैसँग रिश्ता हुँदैन। फरिश्ताको रिश्ता एक बाबासँग हुन्छ। यस्ता फरिश्ता हौं नि। अहिले भर्खरै देहमा कर्म गर्नको लागि आउँछन् र अहिले भर्खरै देहबाट न्यारा हुन्छन्। फरिश्ताहरू सेकेण्डमा यहाँ, सेकेण्डमा त्यहाँ किनकि उड्नेवाला हुन्छन्। कर्म गर्नको लागि देहको आधार लिन्छन्, फेरि माथि। यस्तो अनुभव गर्छौं? यदि कहीं पनि लगाव छ, बन्धन छ भने बन्धनवाला माथि उड्न सक्दैन। तल आउँछन्। फरिश्ता अर्थात् सदा उड्तीकला भएका। तल माथि गर्नेवाला होइन। सदा उच्च स्थितिमा रहने। फरिश्ताको संसारमा रहनेवाला। त्यसैले फरिश्ता स्मृति स्वरूप बन्यौं भने सबै रिश्ता खतम हुन्छन्। यस्तो अभ्यासी छौं नि। कर्म गर्यौं फेरि न्यारा भयो। लिफ्टमा के गर्छन्? अहिले भर्खरै तल अहिले भर्खरै माथि। तल आउँछन् कर्म गर्छन् र फेरि स्विच दबाउँछन् अनि माथि जान्छन्। यस्तो अभ्यासी बन। अच्छा- ओम् शान्ति।

(२) सबै रूहानी गुलाब हौं नि? मोती हौं कि गुलाब हौं? जसरी गुलाबको पुष्पलाई सबै पुष्प भन्दा श्रेष्ठ गायन गरिन्छ। त्यसैगरी रूहानी गुलाब अर्थात् श्रेष्ठ आत्माहरू। रूहानी गुलाब सदा रूहानियतमा रहने, सदा रूहानी नशामा रहने। सदा रूहानी सेवामा रहनेवाला। सदा रूहानी सेवामा रहने यस्ता रूहानी गुलाब हौं? आजकलको समय प्रमाण रूहानियतको आवश्यकता छ। रूहानियत नभएको कारणले नै यी सबै लडाईं झगडा हुन्छन्। त्यसैले रूहानी गुलाब बनेर रूहानियतको सुगन्ध फैलाउनेवाला बन। यही ब्राह्मण जीवनको कर्तव्य हो। सदा यही कर्तव्यमा व्यस्त रहने गर।

वरदान:- ब्रह्मा बाबा समान जीवनमुक्त स्थितिको अनुभव गर्ने कर्मको बन्धनबाट मुक्त भव
ब्रह्मा बाबा कर्म गरेर पनि कर्मको बन्धनमा फँस्नु भएन। सम्बन्ध निर्वाह गरेर पनि सम्बन्धको बन्धनमा बाँधिनु भएन। उहाँ धन र साधनको बन्धनबाट पनि मुक्त रहनु भयो, जिम्मेवारी सम्हालेर पनि जीवनमुक्त स्थितिको अनुभव गर्नुभयो। त्यसैले बाबालाई अनुसरण गर। कुनै पनि पुरानो हिसाब-किताबको बन्धनमा बाँधिनु छैन। संस्कार, स्वभाव, प्रभाव र दबावको बन्धनमा पनि नआऊ तब भनिन्छ कर्मबन्धन मुक्त, जीवनमुक्त।

स्लोगन:- आफ्नो आत्मिक वृत्तिद्वारा प्रवृत्तिको सर्व परिस्थितिलाई परिवर्तन गर।